

Masová kultúra

Masová kultúra je súhrn informácií, artefaktov a hodnôt sprostredkovaných masovými médiami tak, aby ich mohlo ľahko konzumovať čo najširšie spektrum publika, bez rozdielu sociálneho zaradenia, veku, národnosti a pod.

Okrem masovosti je ďalším dôležitým znakom štandardizácia.

Vznik masovej kultúry súvisí s priemyselnou revolúciou v 18. a 19. storočí v západnej Európe a v Severnej Amerike.

Prvotným cieľom masovej kultúry je publikum pobaviť a vyplniť jeho voľný čas.

Podlieha zákonu ponuky a dopytu.

Podľa Denisa McQuila je možné masovú kultúru popísať šiestimi základnými znakmi: netradičná, populárna, komercializovaná, neelitná, masovo produkovaná a homogenizovaná.

Znakmi masovej kultúry majú byť podľa poľskej sociologičky Antoniny Kloskowskej: kvantita na úkor kvality, štandardizácia, masový príjemca, komercializácia, uniformita a najmä chápanie diela ako predajného tovaru.

Umberto Eco tvrdí, že masová kultúra je produktom masových médií. Zdôvodňuje to na príklade vynálezu kníhtlače (kedy sa podľa neho kultúrny priemysel začal rozvíjať), kedy vydavatelia prvý krát pocítili nutnosť prispôbiť sa publiku. Prispôsobovanie sa je podľa Eca hlavným rysom kultúrneho priemyslu.

Klady a zápory masovej kultúry:

- spája veľké množstvo ľudí
- je dostupná, rešpektuje nižšie vzdelanie
- je prostriedkom uvoľnenia človeka, jeho odpútania sa od každodenného života
- uniformovanosť- zmazanie rozdielov medzi kultúrami
- sporná kultúrna úroveň- jednoduchosť a primitívnosť

Ako tému k pojmu masová kultúra som si vybrala Facebook- rozsiahly spoločenský webový systém.

Facebook bol najskôr určený výhradne pre študentov Harvardu, neskôr sa rozšíril na ďalšie americké univerzity, stredné školy a veľké firmy. V roku 2006 sa stal dostupným pre verejnosť.

Používa ho už vyše 1,4 miliárd ľudí. Stal sa obľúbenou a 3. najnavštevovanejšou stránkou na svete. Predovšetkým bol vytvorený na uľahčenie komunikácie medzi ľuďmi. Momentálne má veľmi veľa funkcií. Na jednej webovej stránke sa dá skoro všetko. Virtuálny svet plný možností, od zábavy cez diskusie až ku vzdelávaniu sa. Široké spektrum publika môže využívať široké možnosti tejto siete.

Facebook v číslach:

- priemerne sa za deň zaregistruje 100 000 nových užívateľov
- 70 miliárd zhladnutých stránok mesačne
- 500 triliónov vyhľadávaní mesačne
- najväčšie sociálne siete: Londýn, UK: 1 760 596 a Toronto, Kanada: 966 092
- 140 miliárd fotografií (denne sa nahrá priemerne 200 miliónov fotografií)

Facebook ako masové médium sa ako všetky masové médiá po nečakanej návštevnosti študentov na už spomínanom Harvarde snažil získať si čo najväčšie publikum, čo sa mu aj podarilo. Do istej miery používania sa dá brať ako pozitívne médium, je na nás či mu dovoľíme stať sa negatívnym.

Podľa mňa by mal byť Facebook len prostriedkom k tomu, aby nám uľahčil komunikáciu medzi sebou, vzdelával nás, poskytol zábavu či sprostredkoval prehľad udalostí v blízkom období. To, aké obsahy sa objavujú na našej „stene“ je len ukážkou toho, akých máme priateľov. Veľa krát natrafíme na úžasný článok, no takisto často na zlý. Väčšinou nám o tom napovie už samotný nadpis, každopádne aj pod zlým článkom môže vzniknúť zaujímavá diskusia. Facebook je zneužívaný, zneužívaný samotnými užívateľmi. A naučiť sa ho používať efektívne nie je vôbec jednoduché. Často vás niečo pohltí bez toho aby ste to chceli. Jednoducho zrazu sa tam ocitnete. Je na individualite každého z nás, koľko toho facebooku dovoľíme, koľko času venujeme jeho pozornosti, či ako si nastavíme naše súkromie. Väčšina ľudí používajúcich facebook vlastne facebook nepužíva ale naopak, facebook používa ich. A potom to začína byť nebezpečné.

Na internete koluje niekoľko článkov o tom, aký je facebook nebezpečný- plný falošných účtov a podobne. Myslím si, že je to opäť len o tom, ako si dávame pozor my. Všade sa môžeme stretnúť s úchylákmi, je jedno či sedíme v kaviarni, na zastávke alebo na facebooku. Paradoxne na facebooku sa dá väčšinou takýto človek preuknúť. A tak ako keď si nezoberiete cukrík od cudzieho uja ako 7-ročný, tak isto nepôjdete von s niekým koho ste nikdy nevideli, nemáte spoločných priateľov, jednoducho neviete čo je zač. Aspoň sa podľa toho riadim ja. Facebook nepokladám za nástroj hľadania si priateľov. Maximálne ak na utužovanie priateľstiev s ľuďmi, ktorých poznám, za možnosť byť v kontakte s priateľmi ktorí sú odcestovaní a pod.

Dá sa byť závislý na čomkoľvek, takisto aj na facebooku. Musíme si uvedomiť rozdiely medzi reálnym a virtuálnym svetom.

ZDROJE:

<http://www.medialnavychova.sk/masova-kultura/>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Facebook>

<http://zsv-maturita.blogspot.co.at/2011/05/8-masova-kultura.html>

Vypracovala: Natália Kaščáková

UČO: 438594